

Prekentekest: Ef 4,11-16

Det var Kristus som ga noen til å være apostler, noen til profeter, noen til evangelister og noen til hyrder og lærere, for å utruste de hellige til tjeneste så Kristi kropp bygges opp, inntil vi alle når fram til enheten i troen på Guds Sønn og i kjennskapet til ham og blir det modne mennesket som er fullvoksnet og har hele Kristi fylde.

Så skal vi ikke lenger være umyndige småbarn, ikke la oss kaste hit og dit og drive omkring ved hvert eneste vindpust av ny lære, så vi blir et bytte for menneskers falske spill og listige, forførende knep. Men vi skal være tro mot sannheten i kjærlighet og i ett og alt vokse opp til ham som er hodet, Kristus. Ut fra ham blir hele kroppen sammenføydd og holdt sammen av hvert bånd og ledd, alt etter den oppgave hver enkelt har fått tilmålt, så kroppen vokser og bygges opp i kjærlighet.

Slik lyder Herrens ord.

Én kropp – mange lemmer

Denne bibelteksten er som mange andre høyst dagsaktuell. Vi må bare stille oss lyttende og spørre; hva sier denne teksten til meg og hva sier denne teksten til deg? Men aller først, hvem er du og hvem er jeg? Vi er samlet til gudstjeneste under bygdedagene i Heskestad. Vi er ulike mennesker. Vi bærer med oss hver vår livshistorie, og vi har gjort oss våre erfaringer som preger våre liv.

Jeg får noen tanker om hva min oppgave som prest er i denne bibelteksten fra Efeserbrevet, for det stod noe om hyrder og lærere. Vi leste: «Det var Kristus som ga noen til å være apostler, noen til profeter, noen til evangelister og noen til hyrder og lærere, for å utruste de hellige til tjeneste så Kristi kropp bygges opp.»

Å være prest i vår kirke er å være hyrde og lærer, kalt av Jesus selv. Så er det mitt kall å være hyrde og lærer her i Heskestad menighet. Det minner denne teksten meg om. Jeg skal ved Guds hjelp bidra til å utruste de hellige til tjeneste så Kristi kropp bygges opp, slik vi leste. De hellige er dere. Jeg tror vi må tenke lokalt, at enhver menighet på sitt sted er Kristi kropp.

Bildet er som følger: En menneskekropp består av mange deler, eller lemmer, eller funksjoner. Dersom lemmer eller funksjoner ikke virker, så lider kroppen under dette og blir funksjonshemmet. Kroppen utgjør til sammen en organisme der alle deler er knyttet sammen i et skjebnefellesskap. Hvordan kroppen har det, angår oss alle som er lemmer, eller skulle vi si med-lemmer. Altså, å være medlem i den lokale menighet handler om å være med-lem på Heskestad-kroppen til Jesus.

Så hører det også med til dette bildet at det er Jesus selv som er hodet. Det er med andre ord Jesus som er hjernen og den som koordinerer kroppen. Det er Jesus som bestemmer. Min oppgave som menighetsprest er å være tro mot min oppdragsgiver, Jesus. Det var han som kalte meg til hyrde og lærer, og

målet er at han skal bestemme over meg. Hyrdens oppgave er videre å bidra til at Jesus får innflytelse i menighetens liv, det vil si i de enkelte menneskers liv. Derfor står det også som et mål for denne virksomheten, at vi alle når fram til enheten i troen på Guds Sønn og i kjennskapet til ham og blir det modne mennesket som er fullvoksnet og har hele Kristi fylde.

Enhet i troen

Så leste vi om enhet i troen, og det i disse dager da det er åpenbart for alle og enhver at vår kirke er splittet og delt. Jeg tenker da på det forestående kirkevalget med valg til bispedømmeråd i hvert bispedømme der alle medlemmer av kirken oppfordres til å stemme. Noen steder opereres det med alternative lister, Åpen folkekirke og Levende folkekirke. Hos oss er det ikke to lister, men like fullt to meninger om det store stridsspørsmålet; skal vår kirke få liturgi for ekteskapsinngåelse av likekjønnede?

Spørsmålet griper dypt inn i vår kirke og lære. Hva hver kandidat til bispedømmerådet måtte mene, er å finne på vår menighets hjemmeside. Klikk deg inn på listen over kandidater, les svarene og gi din stemme på valgdagen.

På et dypere plan handler dette om vi som kirke kan bestemme oss for å gi Guds velsignelse til noe som Gud i følge en hel bibel åpenbart er imot. Litt forenklet sagt, kan vi si at for første gang i uenighetens kirkehistorie, har partene kunne enes om hva som faktisk står skrevet, men man er uenig om i hvilken grad det som står skrevet skal få styre kirken.

For å bli i bildet fra dagens tekst, blir dette for meg et spørsmål om kroppen skal si til hodet at nå tar vi over styringen. Ut fra dette bildet blir da vår nasjonale kirke i verste fall en hodeløs kirke. Vi mister enheten og det økumeniskes fellesskapet med de store kirkene i utlandet. Vi mister også mange aktive medlemmer. Allerede i dag ser vi at det som før var organisasjoner innen Den norske kirke, har blitt mer selvstendige, og vårt største misjonsselskap har denne sommeren latt seg registrere som eget kirkesamfunn.

Når det er sagt. Selv om kirken får sine sår og skulle lide skipbrudd nasjonalt, så kan mye godt menighetsarbeid drives lokalt. La oss bare holde fast ved formaningen fra Kristi apostel om det som er vårt felles mål at vi når fram til enheten i troen på Guds Sønn og i kjennskapet til ham og blir det modne mennesket som er fullvoksnet og har hele Kristi fylde.

Vi leste: «Så skal vi ikke lenger være umyndige småbarn, ikke la oss kaste hit og dit og drive omkring ved hvert eneste vindpust av ny lære, så vi blir et bytte for menneskers falske spill og listige, forførende knep. Men vi skal være tro mot sannheten i kjærlighet og i ett og alt vokse opp til ham som er hodet, Kristus.»

Her har vi mål og retning. Det finnes den dag i dag noe som er sant og noe som ikke er sant. Det finnes noe som er etter Guds vilje og det finnes noe som er mot Guds vilje. Det finnes en plan og en tanke bak skaperverket, en Guds vilje

for oss mennesker. Og denne viljen og planen for oss mennesker tror den kristne kirken at er god og til menneskenes beste.

Det står formulert i forordet til Konkordieformelen, et av de lutherske kirkers bekjennesskrifter: «Vi tror, lærer og bekjenner at den eneste regelen og rettesnoren som all lære og alle lærere skal prøves på og dømmes etter, er de profetiske og apostoliske skriftene i Det gamle og Det nye testamentet.» Innen luthersk teologi kalles dette skriftprinsippet. Skriften alene skal bestemme innholdet i tro, lære og liv. Skriften alene, og ikke trender i tiden der disse er i konflikt. Dette forplikter oss den dag i dag.

Mange tjenester

Paulus taler varmt om tjeneste i menigheten. «Ut fra ham», altså Jesus, «blir hele kroppen sammenføyd og holdt sammen av hvert bånd og ledd, alt etter den oppgave hver enkelt har fått tilmålt, så kroppen vokser og bygges opp i kjærlighet.» Vi ser at det er Jesus som organiserer sin kropp; menigheten. Og det sies at hver enkelt med-lem har fått en funksjon, også dette styrt av Jesus som er hodet for kroppen. Målet for dette arbeidslaget av med-lemmer er at kroppen skal vokse og bygges opp i kjærlighet.

Vi skjønner av dette at tjenesten i menigheten er ikke kun for spesielt interesserte. Det å være en kristen og å ha en tjeneste i menigheten ser ut til å være én og samme sak. Så vil det være forskjell fra menighet til menighet hvordan ting organiseres. Her i Heskestad har vi noen funksjoner som vi tar i bruk i gudstjenesten. Noen sier ja til å lese bibeltekster, andre stiller opp med sang og musikk, eller pynter kirken ved spesielle anledninger. Det kan være at noen ser at de kan delta med besøkstjeneste og omsorgsoppgaver.

Av tiltak for barn innen trosopplæringen er Mandagsskolen det største. De som er med i gudstjenesteutvalget er med på å planlegge gudstjenester framover. Vi har også konserter og sang og musikk og Heskestadkoret. Det mest sentrale og mye av menighetsarbeidet drives av menighetsrådet. Også her har vi gode medarbeidere, men de har blitt få, og de som har vært med har gjerne vært med i flere perioder.

Heskestad menighet har slitt mye med å få folk til å stille opp i menighetsrådet. Noen har riktignok gode grunner for å ikke ta på seg slike oppgaver, noen føler seg for beskjedne til å bli med, men det er ikke noe godt argument, for er man blitt spurt, så er det noen som har tro på at nettopp du har egenskaper menigheten trenger. Man blir faktisk betrodd noe viktig til fellesskapets beste.

Se bare på det ytre, hvor fin kirkegården og kirken er blitt. Se og lytt til Heskestadkoret og bli inspirert. Legg merke til det gode arbeidet i Mandagsskolen. Alt dette dreier seg om å la seg engasjere av sin kristne tro og la troen få praktiske konsekvenser. Når alt kommer til alt kan det vise seg at det er den praktiske troen som er å tro, at det livet vi fikk i dåpen leves ut i tro og troen viser seg i levd liv. Det er en sammenheng i alt. Målet er, som vi leste, at «... kroppen vokser og bygges opp i kjærlighet.»

Hva sier så denne bibelteksten til deg i dag? Vi bærer med oss hver vår livshistorie. Vi går i våre spor, men det betyr ikke at løpet er kjørt. Du er elsket slik du er, men Gud vil at du og jeg skal formes. Gud vil forandring og forvandling. Vi skal vokse sammen i en kropp som er menigheten, Kristi legeme.

Mye av vekst og forandring har i seg motstand og smerte. Men veksten og forandringen skjer ikke av tvang, for kroppen vokser og bygges opp i kjærlighet. Det må være en indre drivkraft, at vi ser en mulighet, et ja i hjertet, et ja til Guds ledelse i livet. Måtte vi bare være tro mot sannheten i kjærlighet og i ett og alt vokse opp til ham som er hodet, Kristus.

Ære være Faderen og Sønnen og Den Hellige Ånd, som var og er og blir én sann Gud fra evighet og til evighet. Amen.